

СПРАВА «ЛОГВИНЕНКО ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF LOGVINENKO v. UKRAINE)

(Заява № 41203/16)

Стислий виклад рішення від 16 травня 2019 року

З 17 березня 2014 року заявник відбуває покарання у Дніпропетровській виправній колонії № 89.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на ненадання йому належної медичної допомоги під час тримання під вартою та за статтею 13 Конвенції на відсутність у його розпорядженні ефективних національних засобів юридичного захисту у зв'язку з його скаргою на якість медичної допомоги. Крім того, він висував й інші скарги за статтями 3 та 13 Конвенції.

Розглянувши скарги заявника за статтею 3 Конвенції та беручи до уваги свою практику з цього питання, Європейський суд вказав, що у цій справі заявник не отримав вичерпної та належної медичної допомоги під час тримання під вартою та констатував порушення цієї статті Конвенції.

Крім того, Європейський суд дійшов висновку про порушення статті 13 Конвенції з огляду на відсутність у заявника ефективних національних засобів юридичного захисту щодо його скарги.

Розглянувши інші скарги заявника, а також посилаючись на свої висновки у справах щодо України, Європейський суд зазначив, що вони також свідчать про порушення положень Конвенції, зокрема статті 3 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою, та статті 13 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективного засобу юридичного захисту щодо умов в яких він тримався.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 Конвенції у зв'язку з наданням неналежної медичної допомоги під час тримання під вартою;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 13 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективного національного засобу юридичного захисту щодо скарг на якість медичної допомоги під час тримання під вартою;

4. *Постановляє*, що було порушено статтю 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю ефективного національного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим (див. таблицю у додатку);

6. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену у таблиці в додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

7. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.»